

us inuenit orderi: ateo ut neque
at fulmini nisi alterna requie foue
ant. Quid non labor et dolor et affli
ctio spiritus ex omnibus que sub sole sunt
quod illud ei grauissimum est quod po
tissimum delectat. vegetatio scilicet et sen
sificatio carnis. Nimirum quod sit ei dul
ce consortium. triste diuortium manife
stat: dum uix tandem auelli potest: dum
corruptio ipsa corporis penitus into
lerabilis est vegetati. Sane non sim
pliciter corpus sed corpus quod cor
rumpitur aggrauat animam: ut immus
nem ab hoc grauamine primi pa
rentis animam noueris extitisse: donec
adhuc corpus gereret incorruptum.
Nimirum in libertate posuit eum deus:
ut inter summa et infima versans in il
la excederet sine difficultate: et ad
hec sine illecebra aut necessitate de
scenderet: illa penetrans naturali ui
uacitate et puritate mentis: hec au
ditorate diuicias presentis. De
nique adducta sunt animalia ad adam.
ut uideret quid uocaret ea: non ipse
aliqua curiositate ductus est ut ui
deret ea. Non sic in nobis libera ra
tio: sed ubique ei luctandum est. Sic
enim tab infimis visco quodam ca
ptiua tenetur et a summis indigna res
pellitur: ut nec ab his sine dolore pos
sit auelli: nec ad illa sine magno ge
mitu vel raro queat admitti. Dime
nempe vim faciunt qui querunt animam
meam: ut clamare necesse sit. Infelix
ego homo: quis me liberabit de cor
pore mortis huius. Vnde priusquam
comedam suspiro: quia regnum celorum
vim patitur: et violenti rapiunt illud.
Nihilominus tamen et illic unitas et
hic tenenda diuisio est: sicut et adam
soporatus est in orbe platone: et animalia
nominum impositione discreuit. Sic ni
mirum sic et abraham in sacrificio non

quidem volatilia sed animalia legem
diuissile. Et martha erga maria tur
bat: cum unum sit necessarium. Necessa
rium plane unum et maxime necessarium: quod
nam hec pars optima que non aufe
ret. Cessabit diuisio cum uenerit ple
nitudo: et erit totius sancte ciuitatis
iherusalem participatio in idipsum. Ante
rim spiritus sapientie non modo unicus
sed et multiplex est: interiora quidem
in unitate solidas: sed sub iudicio ex
teriora distinguens. Vtrumque tibi in
primitiua ecclesia commendat: quando
multitudinis credentium erat cor unum
et anima una. ne volatilia scinderen
tur: diuidebat aut singulis prout cuius
que opus erat ut animalia secarent. Sic
igitur etiam in nobis carissimam unitas
animarum: unita sint corda. diligens
bonum unum querendo unum. adherendo uni:
et idipsum inuicem sentiendo. Sic nimi
rum exterior ipsa diuisio et euadit pi
culum et scandalum non incurrit: dum uide
licet et si propria cuiusque tolerantia propria
quod nonnunquam in terrenis agendis sen
tentia: sed et diuersa interdum dona gra
tiarum: nec membra omnia actu eundem
videntem habere: unitas tamen interi
or et unanimitas ipsam quoque multi
plicitatem colligat et cōstringat cari
tatis glutinum et vinculo pacis.

De quadragesima primo primo.

Nobis dilectissimi sacrum qua
dragesime tempus ingredi
mur: tempus militie christia
ne. Non nobis singularis est hec ob
seruatio: una omnium est quicunque
in eandem fidem ueniunt unitatem.
Quid mi commune sit christi ieiunium omni
bus christianis. Quid mi caput suum me
bra sequantur. Si bona suscepimus ab
hoc capite: mala autem quae non sustine
bimus

amur. **A**n respuē tristitia volum⁹: ⁊
omunicare iocūdis? **S**i ita est: indig-
nos nos capitis hui⁹ pteipatōe p-
damus. **O**mne enim qd patit ille: p-
nobis ē. **N**ō si in ope salutis nostre
ea collaborare piget: in q deinceps
coadiutores nos exhibebimus illis.
Non est magnus si ieiunet cū xpō:
qui sessurus est ad mēsa⁹ paeris cū
ipso. **N**ō est magnū si opatitur mē-
brū capiti: cū quo ⁊ gloriificādū est.
Felix mēbrū qd huic adhererit per
om̃ia capiti: ⁊ sequet illud quocunq
q ierit. **A**lloqn si forte abscidi se-
parariq⁹ otigat: prius statim ne-
cesse est etiā spū vite. **N**ecunq⁹ enī
portio capiti nō coheret: vnde ei iā
sensus aut vitas. **N**ec sane deerit qui
exposita occupet: vt ne tūc quidem
sit absq capite. **G**erminebit rurſū
radix amaritudinis: venenatus ca-
put iterū pullulabit. **I**llud inq⁹ ca-
put: qd in eo cōtriuera ante fortis
mulier mater ecclesia. **D**ico aut qn
per eam regnatur⁹ est in spū vite:
quē natura filiū ire mater carnalis
ediderat. **V**idebit ergo iam si fuerit
q reuelatos habeat oculos cordis.
et specialiter intueat horrendū om-
nino monstrū: corpus quidem hois
caput aut demonis habens. **N**ō so-
lum aut ſ⁹ etiā erūt nouissima hois
illius p̃iora p̃iorib⁹: cū vipereū il-
lud caput qd prius fuerat ampu-
tatū non absq⁹ septē nequiorib⁹ se
reuertat. **N**uis nō solo otremiscat
auditus: **T**ollens membrū xpī: facit
am mēbrum demonioz. **A**bscisus
aut a corpore xpī: sat hanc miser in-
corporator. **S**ic pcul a nobis semp
execranda ista omutatio fr̃es mei.
Mibi om̃ino absterere tibi bonus ē
o caput gloriosū benedictū in se-
cula: in quo ⁊ angeli pspicere ocu-

piscunt. **S**equar te quocūq ieris. **S**i
transferis p ignē non euellar a te:
nō timebo mala quomā tu mecū es.
Tu dolores meos portas ⁊ p me do-
les: tu prius transis per angustum
passionis foramē: vt latū pbeas se-
quētib⁹ mēbris ingressū. **Q**uis nos
separabit a caritate xpī? **I**psa enī
est p quā omne corpus p nexum et
iuncturas crescit. **D**oc glutinū bo-
num: cuius meminit psalms. **D**ec per
quā bonū est ⁊ iocūdū habitare fra-
tres in vnū. **D**oc vngētū qd descen-
dit a capite in barba⁹: a capite de-
scēdit ⁊ in oram vestimentī: vt ne mi-
nima quidem fimbria careat vn-
ctōne. **I**n capite siquidem plenitu-
do gratiaz de qua accipim⁹ om̃es:
in capite vniuersitas miseratōis: in
capite inexhaust⁹ fons pietatis di-
uine: capite affluentia tota spūa-
lis vngētī: sicut scriptum est. **V**xit
te deus deus tuus oleo leticie p par-
ticipib⁹ tuis. **I**pū tamē quod tam
copiose pater vnixerat caput: ma-
ria q⁹ vngere nō vere. **C**alūniatur
quidē discipuli: ſ⁹ respondet veritas
pro ea: qd bonū opus fit operata.
Deniq⁹ et nobis hodie quid p̃cipit
in euāgelio? **T**u inq⁹ cū ieiunaueris:
vngere caput tuū. **M**ira digna-
tio. **S**piritus dñi sup eū: eo q vnxe-
rit eū: ⁊ nichilominus tamē euāge-
lisans pauperib⁹ ait. **V**ngere caput
tuū. **C**omplac⁹ sibi pater in filio: et
dū vox sonat in et hē: descēdit spūs
in colūba. **P**utatis fr̃es q cristī ba-
ptismo crisma defuerit? **M**anet dñi
spūs sup ipm ⁊ vnctū ab eo q dubi-
t⁹. **H**ic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹: in q mil-
li bñoplacuit. **D**ec plane spūal vngē-
ti fraglātia ē. **V**xit p̃ filiū p par-
ticipib⁹ suis: in q p ceteris singula-
riē oplacet sibi. **P**̃ enī diligit filiū

affectū utiq; diuino et inextinguibili
creature. **V**ixit inq; p picipibus
suis: accumulās sup eū vniuersa cris
mata benignitatis. māfuetudinis.
et suauitatis: abūdācius eū replēs
viscerib; misericordie et miseratōis. **V**n
tū deniq; misit ad nos: quē nobis
exhibuit plenū grē et miseratōis.
Sic vnctū a patre est caput nostrū:
et nihilominus vngi postulat et a no
bis. **C**ū ieiunaueris inq;: vnge ca
put tuū. **T**ane aquā petis a riuulo
fons indeficiens: **P**etit sine dubio:
aut certe repetit magis: ad fontem
enim exēit flumina reuertunt. vt
iterū fluant. **N**ō vero vt minus hīs
quod dederat xp̄us repetit: s; ne tibi
pereat. quicqd ad eū referre volue
ris. **S**iquidē etiā fluminis aqua si sta
re ceperit et ipsa putrescet: et inun
datōe facta supueniēs repellē. Sic
plane. sic gratia cessat decursus
vbi recursus nō fuerit: nec mō nihil
augeat ingrato: s; et qd acceperat ver
tit ei in pncipē. **F**idelis aut in mobi
co: censet dignus munere amplio
ri. **V**nge igit caput tuū. refundēs
in eū qui supra te est qdqd in te est
deuotōis: quicqd delectatōis: quic
quid affectōis. **V**nge igit caput
tuū. vt si q in te est grā referat ab
ipsū: nec tuā queras glām. s; ipsius
Vngit eni xp̄m: qui bonus ei? odor
est in omni loco. **M**emento sane adū
sus ppcritas hūc pcellisse sermo
nē. **N**olite inq; fieri sic ppcrite tris
tes. **N**ō omnimodā nobis tristitiā
interdicat: s; q in facie est coraz ho
bus. **A**lioquin cor sapiētis vbi tristi
cia: et paulū q; discipulos tristasse
nō piget: p eo q tristati sūt ad sa
lutē. **N**ō est talis tristitia ppcrita
rū: non in corde s; in facie est. **E**xter
minant eni facies suas. **N**ota p inde

q nō dixerit nolite esse sicut ppcrite
te tristes: s; nolite fieri. **I**s est fingi.
Sic quippe vulgo dicē. tristē se fa
cit aut magnificat se et qui beatifi
cat te in errore te abducit: et similia
q simulatōis sūt. non veritatis. **T**u
autē cū ieiunaueris vnge caput tu
um: et faciē tuā laua. **E**xēmināt il
li faciē: tu aut lauare iuberis. **E**st
autē facies. q in facie est ouersatio.
Nāc fidelis xp̄i seruus lauat: ne qd
offendiculū pbeat intuēt: ppcrita
magis exterminat: dū singularia
magis et inuitata secat. **S** nec ca
put vngit cuius affectio elōgat a
xp̄o et vanis fauorib; delectat. **V**n
git potius semetipsū: vt aprie fraglā
tiā opmionis respergat. **A**ut certe
quia manifestus est non esse caput
ppcrite xp̄m: nec suū tamē qlecū
qd caput vngere potest: cuius mens
non aprio testimonio conscientie. sed
adulatōib; demulcetur. **D**ate nob
aiūt fatue virgines de oleo vestro.
Cur is? **Q**uia in vasis suis oleū non
hnt. **S**ed nō est prudentiū huiusce
modi oleū dare. **N**ō enī sibi fieri no
lunt: qn ipsi faciūt alijs. **A**udi vero
apphetā: cui incerta et occulta sapiē
tie sue reuelauerat deus. **O**leū inq;
peccatoris nō impinguet caput me
um. **E**mūt oleū istud ppcrite: sicut
ait dñs. **A**mē dico vobis: receperūt
mercedem suā. **E**xtermināt eni faci
es suas: vt appareant ieiunātes. **V**i
des q breui smone ppcritas et sin
gularitatis notat et arguit vanita
tis. **V**ide etiā q paucis et coram deo
suadeat bona. et corā homib; puide
re. **V**nge caput tuū: faciē tuā laua
hoc est sic te irreprehensibilē foris ex
hibe: vt diuinā tibi reconciliare stu
deas gratiā: et añ oculos humanos
nō apriā queras glām sed auctoris
10 iij

Potest tñ talio mō lota facies ofci
entia pura: ⁊ vñctū caput intelli
gēs deuota. **N**ō si id pbas. aduer
sus duplex viciū qđ maxime solēt
appetere ieiunātes: s; duo verba ab
lutōis ⁊ vñctōis dicta vidē. **A**li9
enī ieiunat studio vanitatis: ⁊ huic
dr facies tuā laua. **A**lius ieiunat cū
impaciētia ⁊ trancore: ⁊ huic op9 est
vt caput vngat. **E**st at caput istud
mēs interior. q̄ vngit in ieiunio: cū
spūaliter delectat in eo. **A**n vero tñ
bi nouū videt vt dicamus caput vñ
gi ieiunio. **E**go plus dico: etiā im
pigua. **N**unquā ne legisti qđ scri
ptū est vt alat eos in fame. **E**st g
ieiunū corporis capitis vñctio: ⁊ car
nis media refectio cordis. **Q**uid ni
dixerim vñctōez: q̄ ⁊ medet vñctio
et exasperatas ofcientias lenit. **E**s
mat igit p̄pocrita ieiunio suo oleū
peccatoris: ego meū interm nō ven
do ieiunū: ⁊ ipfū mibi oleū est q̄ vn
gar. **V**nge inquit caput tuū: ne qđ
forte murmuris aut impaciētie sub
eat. **N**ō solū aut s; ⁊ gloriare in tri
bularōe: sic ait ap̄lus. **G**lare in q̄. s;
absq; omni studio vanitatis: vt sit
etiā facies mūda ab oleo p̄coris.

Sermo secūbus vñte supra.

Qonuertimi ad me in toto
corde v̄ro: in ieiunio ⁊ fle
tu ⁊ plāctu: ⁊ scindite cor
da v̄ra ⁊ nō vestimēta v̄ra: ait dñs
omnipotēs. **Q**uid sibi vult dilectiss
mi qđ p̄cipit dñs vt ouertam ad eū.
Vbiq; enī est ⁊ replet omnia: ⁊ mibi
omnis opletat v̄niuersa. **Q**ua me
vertā: ouertar ad te dñe deus me9.
Si ascendero in celū tu illic es: si de
scendero in infernū ades. **Q**uid iu
bes qđ ouertar ad te. supra an ifras:

ab dextrā an ab sinistrā: **C**ōsiliū
istud est fr̄es mei: secretū est qđ so
lis credat amicis. **M**ysteriū regni
tēi est: ap̄lis reuelat in aure: nā tur
bis nihil dr absq; parabola. **N**isi cō
uerfi fueritis ⁊ efficiami sic puulus
iste: nō intrabit in regnū celoꝝ.
Agnosce plane. q̄ velit vt ouertam
Ad paruulū ouerti necesse ē: vt dñs
camus ab eo qđ mitis est ⁊ humilis
corde. **A**d hoc si qđem paruul9 dat9
est nobis. **S**ane idem ⁊ magnus est:
s; in ciuitate dñi. cui ⁊ dr. **E**xulta et
lauda habitātō spon: qđ magn9 in
mebio tui sanctus israhel. **Q**uid tu
inflaris o homo. **Q**uid extolleris si
ne causa. **Q**uid alta sapis. ⁊ oculi
tui omne sublimē vident: qđ tibi nō
cedet in bonū. **S**ublimis qđem dñs:
s; nō ita apponit tibi. **L**audabilis ma
gnitudo illius: nō etiā imitabilis.
Eleuata est magnificentia illius: ⁊
nō poteris ad eā. **N**ec si te rupis ap
prehendes. **A**ccedet inqt homo ad
eor altū: ⁊ exaltabit deus. **E**xcellus
siquidem dñs ⁊ humilia respicit: tal
ta a lōge agnoscit. **N**ūiliare: ⁊ ap
prehēdisti. **N**ec plane lex pietatis:
et ppter hāc legē sustinui te dñe. **S**i
forte sublimitatis esset via pposita
et illic iter qđ ostēderet salutare tui:
quāta facerēt hoies vt exaltarent.
Quā crudeliē inuicē sternerēt inuicē
oculcarent: qđ impudētē reperēt
in ambusq; ⁊ pedib9 conarent in al
tū. vt imponerēt sese hoies sup ca
pita aliena. **E**t certe qđ otēdit sup
gredi p̄ximos multas inueniet dif
ficultates: multos habebit emulos.
multos pacieē otradictōes: ascē
dentes equidez ex aduerso. **N**ihil ve
ro facili9 est volenti: qđ hūiliare se
metipfū. **H**oc verbū est dilectissimū
qđ omīno nos reddit iexci. labiles:

et ne tanue quidem nobis velamē p
 tendē liceat. **S**i iā ad hunc paruulū
 ab māuetudinis et humilitatis ma
 gistrū. q nā mō ouerti necesse sit vi
 teamus. **C**ouertimini inquit ab me
 in toto corde vō. **F**res si dixisset
 uertimi. nihil addēs: esset vobis for
 sitan libere respōdere. **F**actū est sā:
 aliud pponere mandatū. **N**ūc autē spi
 ritualis vt audio cōuersiōis nos ad
 monet. q nō vna die pficiē: vtinā v
 in omī vita q tēgimus in hīs corpore
 valeat cōsumari. **C**orporis nanq cō
 uersio si sola fuerit: nulla erit. **F**or
 ma siquidē ouersiōis est ista nō est
 veritas: vacuā virtute gerēs specie
 pietatis. **M**iser: homo q totus p gēs
 in ea q foris sunt et ignarus interio
 rū suoz: putās se aliqd esse cū ni
 hil sit: ipse se seducit. **S**i cū effusū
 ait psalmista in psona hoīs huiusce
 modi: et dispersa sūt omīa ossa mea
 Et alius qdem ppheta: comederunt
 inquit alieni robur eius: et ignora
 uit. **E**xteriorē quippe supficiē intus
 ens salua sibi omīa suspicā: nō sen
 tiēs vermē occultū q iteriora corro
 bit. **M**anet tōfura vestis nec nō mu
 tata est: ieiunioz regula custodiē:
 statuis psallē hoīs: s cor lōge est
 a me dicit dñs. **A**ttēde sollerter qd
 diligas qd metuas vnde gaudeas
 aut tristeris: et sub habitu religio
 nis ammu seclare. sub pānis ouersio
 nis inuenies cor puerū. **T**otus enī
 cor in hijs qtuor affectōibz ē: et de
 hijs accipiēdū puto qd dicit. vt in
 toto corde tuo cōuertaris ad dñm.
Couertatē pinde amor tuus. vt nihil
 omīno diligas nisi ipfuz: aut certe
 apter ipfū. **C**onuertatē etiā ad ipfū
 timor tuus: qz puerus est timor oīs
 q metuis aliquib pter eū aut nō p
 ter eū. **S**i cū gaudiū tuū et tristitia. et

que ouertatē ab ipfū. **H**oc autē ita fi
 et: si nō nisi secūdū eū boleas aut le
 teris. **Q**uid enī peruersus magis q
 letari cum malefeceris: et in rebus
 pessimis exultare? **S**ed et ea qz que se
 cūdū carnē est tristitia mortez ope
 rat. **S**i p tuo siue p pximi peccato
 toles benefacis: et tristitia est ad
 salutē. **S**i gaudeas ab munera gra
 tie: hoc gaudiū sanctū est et securū:
 gaudiū in spū sancto. **D**ebes enī in
 dilectōne xpī fraternis cōgaudere
 pspexitatibz et aduersitatibz obole
 re sic scriptū est. **G**audere cū gau
 dentibz flere cū flentibz. **V**erum ne
 ipsa corporalis quidem est puipe
 tenda ouersio: qz spiritalis huius
 ammiculū nōscit esse non paruū.
Inde est q in loco hoc dñs cū dixit
 set in toto corde: adiunxit ptm in
 ieiunio. qd vtiqz corporis est. **V**olo
 tamē amonitos esse fres meos ob
 seruandū illud non ab escis tantū s
 ab omībz illecebris carnis et vniuer
 sa corporis voluptate. **I**mo vero ieu
 nandū lōge amplius a vicijs q a ci
 bis. **S**ed est panis a q vos ieiunare
 nolo ne forte deficiatis in via: et si
 nescitis. panē dico lacrimarū. **S**e q
 tur enī. **I**n ieiunio et fletu et plāctu.
Exigit enim planctum a nobis pe
 nitētia preterite conuersatōis: exi
 git fletū desiderū future beatitudi
 nis. **F**acte sūt mihi lacrimae mee pa
 nes die ac nocte ait ppheta: cum di
 cit mihi quotidie vbi est deus tuus.
Parum ei placet huius vite noui
 tas que necdū vetera plāgit: necdū
 plāgit admissa peccata: necdū
 plāgit tempus amissum. **S**i non
 plāgis: plane nō sentis anime vul
 nera conscientie lesionem. **S**ed nec
 futura satis gaudia concupiscis: si
 nō quotidie postulas ea cū lacrimis

Min⁹ tibi nota sūt si nō renūit oī
lari aīa tua donec veniāt. **A**bbi de
inde p̄p̄eta. Et scindite corda v̄ra:
et nō vestimēta v̄ra. **Q**uibus bis ma
nifeste prior ille p̄p̄us iudeorū et du
ricie cordis et vane sup̄sticiōis argui
tur. **C**rebra siquidē apud eos scissio
vestiū. s; nō cordiū esse solebat. **P**ri
enī scinderent corda lapidea: q̄ non
poterāt nec circūcidi; Scindite in
quit corda v̄ra et nō vestimēta v̄ra.
Quis in vobis est cuius volūtas cir
ca vnū aliqd̄ solet obstinatioz inue
niri. **S**cibat cor suū gladio spūs q̄d
est verbū dei: scibat illud: et in mī
tas minutias festinet disperitū. **A**
lioquin nō est ouerti ad dñm in to
to corde: nisi scissio corde. **D**onec enī
illā vnā accipias in iherusalem cuius
est participatio in id̄ ip̄m. mīta in
terim tibi p̄cipiunt: et si in vno offē
dis. factus es oīiū reus. **S**pūs dñi
multiplex ait sapiēs: nec potes seq̄
multiplicē sine multiplici scissione.
Audi deniq; hōiem. quē secūdū cor
suū inuenerat deus. **P**aratum inq̄
cor meū deus: paratū cor meū. **P**ar
ratū ad aduersa. paratū ad p̄spe
ra: paratū ad humilia paratus ad
sublimia: paratū ad vniūsa quecūq;
p̄cepis. **V**is pastore ouīū facē. vis
constituē regē p̄p̄orū: paratū cor me
um deus: paratus cor meū. **Q**uis vt
dauid fidelis ingrediēs et egrediēs:
et p̄gens ad imperiū regis: **E**t dice
bat de peccatorib; **C**oagulātū est
sicut lac cor eorū: ego vero legē tuā
meditatus sū. **I**nde enī cordis duri
cia. inde mētis obstinatio: q; medi
tat q̄s nō legē dñi: s; p̄p̄iā volūta
tē. **S**cindam⁹ itaq; corda n̄ra dile
ctissimi: q̄tenus integra p̄inde vesti
mēta seruemus. **V**estes enī nostre
virtutes sunt. **B**ona vestis caritas:

bona vestis obediētia est. **B**eatū q̄
custodit vestimēta hec: vt nō ambu
let nud⁹. **D**eniq; beati q̄z tēta sūt
peccata: et enī caritas operit multi
tudinē p̄ccorū. **S**cindam⁹ corda sic
p̄dictū est vt is vestimēta integra ser
uem⁹: quē admodū integra suata
est tunica saluatoris. **N**ec mō in te
grā suat vestē scissio cordis s; tala
rē eā facit et polomitā: q̄lē a sancto
patriarcha iacob accepit fili⁹ q̄ p̄
ceteris amabat. **H**inc nē p̄virentū
p̄seuerātia: hinc ouersatōis pulcre
discolorū mitas. **H**inc illa est gl̄a re
gis filie in fimbriis aureis: circūa
micta varietatib;. **P**t tamē et aliē is
scissio cordis intelligi: vt si q̄dem pia
uum fuerit scindat ab cōfessionē. si
durū ad op̄assionē. **Q**uid in scinda
tur cor. vt viscerib; effluat pietas
tis. **Q**uid in scindat vlcus. vt samel
effluat. **V**tilis p̄fus vtraq; scissio:
vt nec clausū lateat peccatū vir⁹ in
corde. nec indigentī p̄ximo claudas
mus viscera misericordie vtz ip̄i oīe q̄m
misericordiaz a dño n̄ro ih̄u xp̄o q̄ ē su⁹
p̄ oīia be⁹ benedictus in sc̄la amē.

Sermo. iij. vnde sup̄.
Rogorū dilectissimi tota te
uotōe. suscipite q̄d rages
finale ieiunū: q̄d nō sola
abstinentia cōmēdat. s; multo magis
sacramētū. **N**ā si deuote vsq; mō iei
unauimus: vtiq; sancto is tpe ieiū
nādū nob̄ est multo deuoti⁹. **S**i q̄d
enī abbiē ad solitū abstinentie mor
dū: nūquid nō valde indignū est. vt
nob̄ onerosū sit q̄d ecclesia portat
vniuersa nobiscū. **D**acten⁹ vsq; ab
nonā ieiunauim⁹ soli: nunc vsq; ab
vesperam ieiunabūt nobiscū pari
ter vniuersi: reges et p̄cipes cler⁹
et p̄p̄us nobiles et ignobiles: simul
in vnū diues et pauper. **N**ec idcirco

Dixerim fr̄es: ne quis forte turbeſ a
puſillanimitate ſpūs: ⁊ ieiuniū p̄ns
m̄iori deuotōe ſuſcipiat: dū ſe for-
taſſis meminerit p̄oris q̄s ieiunij pō-
tus ſatis difficile toleraſſe. **N**oc enī
quātū poteſt laborat aduerſari⁹ no-
ſter. vt olocauit⁹ noſtrū deuotōis
pinguedine vacueſ: vt ⁊ minus ac-
ceptū ſit deo ⁊ oſciētia noſtra in ſpi-
rituali gaudio minus exſultareſ: ſic
q̄ de puſillanimitate tolerātie. et iā
oſciētie puſillanimitas genezeſ. **C**u-
ius aſtutias nō ignorātes. tota ob-
ſecro aduerſus eū ſollicitudine vi-
gilemus: ⁊ q̄ hylarē datorē diligit
de⁹ ⁊ ipſa q̄s oſciētia noſtra amplio-
ri eximē fiducia ſubleuat: vt deuot-
ta ſint n̄ra ieiunia: ſollicite nobis to-
tius eccleſie p̄ponamus exēpla. **S**ed
quid de hijs loquor q̄s habemus in
hac ieiunij obſeruatiōe oſortas: q̄ſi
nō multo excellentiores habeamus
in ea duces imo ⁊ oſecratores. **Q**uā-
ta deuotōe ſuſcipiendū eſt nobis qd̄
a ſancto moyſe tāq̄ hereditario iu-
re tradiſ: cui ſpeciali p̄ ceteris ap̄he-
tis p̄rogatiua facie ad faciē dñs lo-
quebat⁹. **Q**uāto feruore amplectē-
dū eſt. qd̄ helyas ille oīdat: igneo
curru rapt⁹ in celū. **E**cce enī q̄ m̄l-
ta milia a dieb⁹ illis generalis cō-
ditio mortis inuaſit: helyas tñ vſq̄
adhuc oſeruāte dño manus eius e-
uaſit. **T**am vero ſi oīmedant ieiunij
p̄ſens moyſes et helyas. q̄uis ma-
ḡni tñ oſerui noſtri quātū oīmedat
illud iheſus dñs noſter. q̄ ⁊ ipſe die-
bus totidem ieiunauit. **Q**ualis ille
eſt. nō dicaz monachus ſ⁹ xp̄ian⁹: q̄
minus deuote ieiuniū ſuſcipit qd̄ ei
tradidit ipſe xp̄us. **D**eniq̄ tanto
deuotius imitandum nobis eſt dile-
ctiſſimi xp̄i ieiunātes exemplū: quā-
to certius eſt ap̄ter nos eū ieiunaſſe:

non ap̄ter ſeipſū. **I**eiunem⁹ ſ⁹ km̄
et deuote ieiunemus ſancto hoc q̄
drageſime tēpore: ita ſane vt noue-
rimus quadrageſimā noſtrā nō ſo-
los quadraginta dies habere. **C**ō-
tinuāda enī nobis eſt q̄drageſima
cūctis dieb⁹ miſere hui⁹ vite: dum
p̄ auxiliū ḡtie que in q̄tuor euāge-
lijs oīmendat⁹ necelle eſt nos decalo-
gū legis implere. **E**rrāt plane qui
pauciſſimos dies iſtos ad penitētiā
ſufficere credūt: cum totū vite hu-
ius tempus oſtat ad nihil aliud in-
ſtitutum. **M**uerite dñm ait ap̄beta
nō ſolū quadraginta dieb⁹: ſ⁹ dum
inueniri p̄t: muocate eū dū ap̄e eſt.
Neq̄ enī tūc erit muocādi tempus.
quāto nemini p̄ximus erit deus: ſed
alijs quidem p̄ſens. alijs vero nimis
valde remotus. **I**nterim ſane ex eo
q̄ p̄ximus diciē manifeſtum eſt q̄
nōdū habet⁹: ⁊ tamē haberi ⁊ inueni-
ri facile p̄t. **Q**uis tibi videt⁹ p̄ximus
fuiſſe illi q̄ incidit in latrones. **V**tia
q̄s qui fecit cū eo miſer̄diaz. **E**rgo q̄
toto hoc tpe miſer̄die p̄ximus eſt: q̄
rite dñm cariffimi dū inueniri poteſt
muocate eū dū ap̄e eſt. **V**erūtāmē
p̄ſentī q̄drageſima maiore nobis ē
feruore q̄rēdus: q̄ nō ſolū ps ſ⁹ ⁊ ſcā-
mentū eſt totius t̄pis huius. **P**ro-
pt̄ea ſi forte dieb⁹ ceteris ſtudia ve-
ſtra aliq̄tenus intepuerāt: dignū ē
vt nūc in feruore ſpūs recaleſcant.
Nō ſi gula ſola peccauit: ſola q̄s ie-
iunet. ⁊ ſufficiat. **S**i vero peccauerūt
⁊ mēbra cetera: cur nō ieiunēt ⁊ ipſa.
Ieiunet ſ⁹ ocul⁹ q̄ deſdat⁹ ē aīaz:
ieiunet auris. ieiunet lingua. ieiunet
man⁹: ieiunet etiā anima ip̄a.
Ieiunet oculus a curioſis aspectis
bus et omni petulantia: vt bene hu-
miliatus coherceatur in penitentiā.
qui male liber vagabatur in culpa

Ieiunet auris nequiter pruriens a
fabulis et rumoribus. et quaecumque oci
osa sunt et ad salutem minime pertinens
tia: ieiunet lingua a detractioe et mur
muratione: ab inutilibus vanis atque
scurrilibus verbis: interbum quod ob gra
uitatem silentij et ab ipsis quod videri pote
rant necessaria: ieiunet manus ab
ociosis signis et ab opibus omnibus que
cumque non sunt imperata: sed multoma
gis anima ipsa ieiunet a vicijs et propria
voluntate sua. Etenim sine ieiunio ista
cetera a domino reprobantur sicut scrip
tum est: quia in diebus ieiuniorum vestrorum
voluntates vestre inveniuntur.

Sermo .iiii. vnde supra.

Quia ieiunij quadragesimalis
tempus aduenit quod tota de
uotio suscipe moneo carita
tem vestram: dignum reor aliquatenus ex
ponere quo fructu et quemadmodum
oporteat ieiunare. Primum quidem fra
tres pro eo quod ab ipsis quod licitis absti
neamus: ea nobis quod prius commisit
illicita condonantur. Quid vero est con
donari commissum: nisi ieiunio breui ie
iunia redimi sepieterna: Tunc enim
meruimus ubi nullus vnde cibum est
consolatio nulla terminus nullus: ubi
guttae aquae diues postulat et acci
pe non meretur. Bonum ergo et salu
tare ieiunium quod redimunt eterna sup
plicia: dum remittuntur ista modo peccata.
Non solum autem abolitio est peccatorum: sed
extirpatio vicioz: non solum obtinet
veniam sed et promeretur gratiam: non solum
delet peccata preterita quod omisimus:
sed et repellit futura quod committere po
teramus. Dicam vnum adhuc quod facili
le capiatis: sepius mihi fallor expti.
Ieiunium orationi deuotione et fidu
cia tonat. Et vnde quemadmodum sibi
inuicem ieiunium et oratio societur: sicut
scriptum est: frater adiuuas fratrem

ambo consolabuntur. Oratio virtutes
impetrat ieiunandi: et ieiunium gratiam
promeretur orandi. Ieiunium orationem
roborat: oratio sanctificat ieiunium
et domino representat. Quid enim ieiunium
nobis proderit: si relinquamus in terra
quod absit. Subleuetur ergo ieiunium
penna quadam orationis. Verum huic
ne forte minus sufficiat: alteram quod
necesse est sociari. Oratio iusti ait scrip
tura penetrat celos. Sunt ergo ieiu
nio nostro ut facile celos penetret ale
bue orationis scilicet atque iusticie. Iusti
cia vero quod est mihi quod cuique reddit quod
suum est. Noli ergo quasi solum attendere
deum: debitor enim es etiam placis etiam
fratribus tuis: nec vult deus ut pui
bas: quos ipse minime paruipedit.
Neque enim sine causa ait apostolus: prouide
tes bona non tantum coram deo: sed etiam coram
hominibus. Dicebas fortasse: sufficit mi
hi si tantum deus approbat quod ago: que
mihi de humano cura iudicio. Sed cer
tus sis quod ei non placeat quicquid cum
scandalo filiorum eius et contra ipsius se
ceris voluntatem: cui obedire te tanquam
eius vicario oportebat. Sanctificate
inquit ieiunium: vocate cetum. Quid est
enim cetum vocare. Vnitatem suare bili
gere pacem: fraternitatem amare. Su
perbus ille phariseus ieiunium habuit:
ieiunium sanctificauit: quod nimirum ieiunium
nauit bis in sabbato et gratias egit de
o. Sed non vocauit cetum dicens: non solum
ceteri hominum ideoque aliam nesci
ieiunium eius non praeit in celum. Vos
ergo carissimi lauate manus vestras in sa
guine peccatoris: et omnino sollici
ti estote ut alas duas habeat ieiunium
vestrum: scilicet memorem scilicet pacem: sine
qua nemo videbit deum. Sanctificate
ieiunium: ut pura intentio et deuota
oratio diuine illud offerat maiesta
ti: vocate cetum: ut congruat unitati

Laubate dñm in timpanoꝝ choro:
 ut concors sit mortificatio carnis.
Porro qꝫ et de ieiunio et de iusticia
 aliqua diximus: dignū est ut de ora
 tione qꝫ pauca loquamur. **N**ec enī
 quāto efficacior ē si fiat ut debet: tā
 to callidius impediri ab aduersario
 solet. **I**nterdū enī grauiter impedi
 tur oratio a pusillanimitate spirit⁹
 et timore immoderato. **N**ec autem
 tūc solet fieri: cū sic cogitat hō pro
 priā indignitatē: ut nō auertat oculo
 los ad diuinā benignitatē. **A**biss⁹
 enī abissū inuocat: abissus lummosa
 abissum tenebrosam: abissus misera
 cordie: abissū miserie. **P**rofūdū nā
 qꝫ est cor hominis: et imscrutabile.
Sed magna ē inqꝫtas mea: multo
 maior ē dñe pietas tua. **I**deoqꝫ cum
 ab meipsum turbata fuerit anima
 mea: memor sū multitudinis miserie
 tue: et respiro in ea: et cū introiero
 in potentias meas nolo memorari
 meas nolo iusticie tue solius. **P**erū
 tamē sicut piculū est si fuerit oratō
 nimis timida: sic in contraria parte
 nō minus imo et maius piculū est si
 forte fuerit temeraria. **D**e hijs qui
 sic orāt audi quid loquar ad apkes
 tā dñs. **C**lama ne cesses: quasi tuba
 exalta vocē tuā. et cetera. **Q**uasi tu
 ba inquit: qꝫ in spū vehemēti incre
 pādi sūt temerarij. **N**e etenī ques
 rūt: qꝫ seipos nōdū inuenerūt. **N**ec
 hoc dico ut peccatorib⁹ auferā orā
 di fiduciā: s; volo eos orare tanquā
 gētez qꝫ peccatū fecerit nō iusticiā.
Orēt p indulgētia peccatorū suozū
 in aimo cōtritoꝝ spiritu hūilitatis:
 quēadmodū publicanus ille. **D**eus
 inquit apicius esto mihi peccatori.
Temeritatē dico: qñ is in cuius o
 sciētia peccatū ad huc aut viciū ali
 quod regnat. ambulat in magnis

et mirabilibus sup se: minus sollici
 tus p piculo anime sue. **T**erciū pi
 culū est si sit oratio tepida: et nō ex
 viua affectione pcedēs. **T**imida qꝫ
 dem oratio celū nō penetra: quia re
 stringit animū timor immoderat⁹:
 ut oratio nō dicā ascendere sed nec
 pcedere qat. **T**epida vero in ascē
 su lāguescit ⁊ deficit: eo qꝫ nō habe
 at vigorē. **N**ā temeraria ascēdit s;
 resilit: resilitur enī ei: nec tātū non
 obtinet gratiā sed ⁊ meretur offē
 sam. **N**ue vero fidelis ⁊ feruens o
 ratio fuerit: celū sine dubio penetra
 bit: vnde certū est qꝫ vacua redire
 nō possit.

Sermo .v. vnde supra.

Quāritas qua p vobis sollici
 citus suꝫ fratres mei. cogit
 ut loquar vobis: et vrgen
 te ea multo sepius loquerer: nisi tā
 multis occupationibus impediret.
Nec mirū si sollicitus sum p vobis:
 cū inueniā in meipso materiā mēā ⁊
 occasiōez sollicitudinis. **Q**uoties enī
 apriā miseriā et multimoda picula
 cogito: haud dubiū quā ad meipso
 oturbetur aīa mea. **N**ec minor mihi
 sollicitudo ē p singulis qꝫ buscūqꝫ ve
 strū: si tñ diligo vos tanqꝫ meipm.
Nouit ipse qꝫ scrutatur corda: qñies
 in corde meo aprie sollicitudini ipō
 derat sollicitudo vīa. **N**ec mirum si
 multa mihi sollicitudo ē. ⁊ timor ma
 gnus oturbat me sup omib⁹ vobis:
 quos video in tāta miseria et in tā
 tis ostitutos esse piculis. **T**pi enī ut
 manifestus est gustamus laqueum
 nostrum. vbiqꝫ aprium circūferim⁹
 inimicum: carnem hanc loquor de
 peccato natam. in peccato nutritaz
 corruptam nimis ipsa origine: sed

in isto apertius prout consuetudine viciata.
Nunc est quod tam acriter caro aduer-
sus spiritum concupiscit. quod assidue mur-
murat et impatiens est discipline: quod
illicita suggerit. quod nec rationi obtinere
perat: nec inhibere villo timore: hunc
accedit hac adiuvat. haec vitatur a deo
impugnandos nos callidissimus ser-
pens cui nullum aliud desiderium est. nulle
lucrum studiū. nullum negociū: nisi effun-
dere sanguinem animarum. **N**unc est quod iugiter
machinatur malum. qui desideria car-
nis instigat: quod concupiscencie ignem
naturalem quodammodo venenatis
suggestionibus sufflat: illicitos mo-
tus inflamat peccati occasiones pa-
rat: et mille nocendi artibus corda ho-
minum temptare non cessat. **N**unc est quod ma-
nus nostras proprio cingulo alligat: et
ut dicitur baculo nostro nos cedit: ut
caro quod data est in adiutorium. in rui-
nam nobis et in laqueum fiat. Sed quid
prodest indicasse pericula: si nulla conso-
lacio. nulla adhibeantur remedia?
Gratie quidem periculum est et gravis lu-
cta aduersus domesticum hostem: maxi-
me cum nos adueneamus. et ille ciui-
suam inhabitet regionem: et nos exules
simus et peregrini. **M**agnū quoque dis-
crimen aduersus diaboli fraudis
astutias: tam crebros. imo continuos
habere conflictus: quem nec videre quod
idem possumus: et quem nimis astutus
fecerit tam natura subtilis quam longa
exercitatio malicie eius. **V**erūtamē
in nobis est si vincere volumus: et nemo
nostrum in hoc certamine desicere mu-
tus. **S**ub te est o homo appetitus tuus
et tu dominaberis illius. **N**on est enim
excitare temptatiois motum: sed in te
est si volueris dare seu negare consen-
sum. **I**n tua facultate est si volueris in-
micum tuum facere suum eum: ut omnia
tibi cooperentur in bonum. Ecce enim in

flāmat inimicus desiderium cibi. vati-
tatis aut impatiencie cogitationes in-
gerit. aut excitat libidinis motus:
tu solummodo ne consenseris: et quo-
tiens resisteris toties coronaberis.
Verūtamē negare non possumus fra-
tres. molesta sunt hec et periculosa: sed
et in ipso certamine si viriliter resisti-
mus. quodam pia tranquillitas de con-
sciencia bona nascitur. **C**redo etiam si
cogitationes istas quam cito in nobis
aduertimus non patimur remorari.
sed in spiritu vehementi animus aduersus
illas excitatur: quoniam inimicus confusus
decedet a nobis: non tam libenter ilico
reuertetur. **S**ed quod sumus nos aut quod for-
titudine nostra: ut tam multis temptatio-
bus resistere valeamus. **H**oc erat certe
quod querebat deus: hoc erat ad quod
nos perducere satagebat: ut videntes
defectum nostrum. et quod non est nobis auxi-
lium aliud. ad eius misericordiam tota
humilitate curramus. **P**ropterea ro-
gavimus fratres ut super ad manum habe-
atis tutissimum orationis refugium: de quo
etiam memini me paulo ante in fine ser-
monis esse locutum. **V**erūtamē
quoties de oratione loquor: verba quod
tam humane cogitationis audire
mihi videor in corde vestro: quod et ab
alijs frequenter audiui: et nonnunquam
exptus sum in corde meo. **Q**uid enim est
quod licet nunquam ab oratione cessemus:
vix unquam experire videatur alius
quis nostrum quis sit orationis sue
fructus? **S**icut ad orationem accen-
dimus sic redire videmur: nemo no-
bis respondet verbum. nemo quicquam
donat: sed laborasse videmus in cassum.
Sed quid in euangelio dicit domi-
nus? **N**olite autem iudicare secundum
faciem: sed iustum iudicium iudica-
te. **Q**uod est autem iustum iudici-
um: nisi iudicium fidei? **Q**uoniam

iustus ex fide uiuit. Ergo iudiciū fi-
dei sequere et nō expimētū tuū: qm̄ fi-
des qdē verax: s; expimētū fallax.
Que est ergo veritas fidei: nisi qd p
mittit ipse filius dei. **Quicq̄d** orātes
petitis: credite q̄ accipietis: et fiet
vobis. **Nemo** vestrū fratres pui pen-
bat orationē suā. **Dico** enī vobis: qz
ipse ad quē oramus nō pui pendet eā
Prīusq̄ egressa sit ab ore nro: ipse
scribi iubet eam in libro suo. **Et** nū
indubitāter e duob; sperare possu-
mus: qm̄ aut dabit quod petimus: ā
quod nobis nouerit esse vtilis. **Nos**
enī quid oremus sicut oportet nesci-
mus: sed misere ē ille sup̄ ignorātiā
nostrā et orationē benigne suscipi-
ens: qd nobis aut oīnino nō est vti-
le: ā nō tā cito dari necesse est minis-
tre tribuere: oratio tñ infructuosa nō
erit. **Ita** sane: si fecerimus qd mone-
mur in psalmo: id est si delectemur
in dño. **Ait** enī sanctus dauid: **Dele-**
ctare in dño et dabit tibi petitiōnes
cordis tui. **S;** quid o propheta q̄ tam
absolute monet delectari in domo:
ac si ad manū nobis sit huiusmodi de-
lectatō. **Delectationē** cibi: sōm̄ et q̄
etis ceterorūq; q̄ in terra sūt noui-
mus: deus aut quā delectatōez ha-
bet ut in eo delectemur. **Fr**atres mei:
seculares hoc dicere possūt: vō nō
potestis. **Quis** enī vestrū est: qui nō
sepe exptus sit cōscientie bone deles-
tatōem: q̄ nō gustauerit saporē ca-
stitatis: hūilitatis: caritatis. **Non** ē
h̄s delectatio potus neq; cibi: ā finis
lis cuiuslibet rei: delectatio tamen
est: et maior oīnib; illis: diuina enim
est et nō carnalis delectatō: et cū in
h̄is delectamur: plane delectamur
in dño. **Sed** causatur multi fortasse
q̄ affectū hūc delectabile et dulcio-
rē sup̄ mel et fauū rarius expiatur:

nimirū quia tēptatōib; interim ex-
ercetur: multoq; virilius agūt: si vir-
tutes ipas nō p delectatōe quā ex-
piantur: s; p virtutib; ipis et p solo
beneplacito dei tota intentione: et si
nō tota affectōne sectātur. **Nec** du-
biū: quā optime compleat q̄ huius
modi est ap̄l̄ete ammonitōez qua
dicit delectare in dño: quoniam nō de
affectu loquit̄: s; de exercitio. **Affe-**
ctus enī ille beatitudinis ē: exercitiū
vero virtutis. **Delectare** inq̄t in do-
mino: ad hoc tātum conare ut in do-
mino delecteris: et dabit tibi petitiō-
nes cordis tui. **Sed** considera q̄ pe-
titiōes cordis dixerit: q̄s approbat
iudiciū rationis. **Nec** habes unde
causeris: s; unde magis tanto affe-
ctu in gratiarū actione verseris: qm̄
quidē tanta sup̄ te cura est de tuo.
ut quoties ignorans queris quod
tibi inutile ē: nō te audiat sup̄ h̄s: s;
mutet illud vtiliori dono. **Sic** et pa-
ter carnalis puulo querēti panem:
libenter porrigit: querēti cultellum:
quē nō necessariū putat non consen-
tit: sed magis panē ei quēz dederat
frangit vel aliquem ministrorum
frangi p̄cipit ut nihil ille habeat p
iculi: nihil laboris. **Porro** petitiōnes
cordis in tribus credo cōstare: nec
video quid p̄ter illa electus sibi des-
beat postulare. **Duo** quidē huius tē-
poris id est bona corporis et bona aie:
terciū vero est beatitudo eterni vi-
te. **Nec** mireris q̄ bona corporis a
deo dixerim esse querenda: qm̄ eius
sunt corporalia oīnia: sicut et spiri-
tualia omnia bona. **Ab** eo ergo p̄-
tendum et sperandum nobis est: vñ
possumus in eius seruitio sustentari.
Verū tamen p̄ necessitatib; anime
orādum nobis est et frequētius: id
ē p̄ obtinēda gr̄a dei aieq; virtutib;

Sic et p̄ vita eterna tota pietate et
toto nobis orandū est desiderio: vbi
nimirum corpis et anime plena et p̄
fecta sit beatitudo. In his ergo tri-
bus ut cordis petitiōes sint: tria no-
bis sūt obseruāda. Nam in p̄ma q̄
dem sup̄fluitas: et in secunda impu-
ritas: et elatio interbū subripe solz
in terciā. Nonnunq̄ enī temporalia
q̄ri solent ad voluptatē: et tutes ad
ostērationē. Sed et vitā eternā for-
tassis aliqui nō in hūilitate querūt:
s̄ tanq̄ in fiducia suorū meritorū.
Nec hoc dico quā accepta gratia
fiduciā donet orādi: sed nō oportet
ut in ea cōstituat quisq̄ fiduciā im-
petrādi: hoc solū conferūt hec p̄mis-
sa bona: ut ab ea miscēdia q̄ tribuit
hec: sperētur etiā ampliora. Sit er-
go oratio que p̄ temporalibz ē cir-
ca solas necessitates restricta: sit o-
ratio q̄ p̄ virtutibz est aīe etiam ab
omni impuritate libera et circa solū
bñplacitū dei intentā: sit ea q̄ fit p̄
eterna vita in omni humilitate p̄su-
mēs de sola ut dignū est miseratiōe
diuina.

Sermo. vi. vnde supra.

Oblecro vos tāquā aduenas
et pegrinos abstinere vos a
carnalibz desiderijs. Felices
qui se p̄nti seculo nequā aduenas et
pegrini nos exhibēt: immaculatos
se custodientes ab eo. Neq̄ enī ha-
bemus hic manentē ciuitatē: futu-
rā inquirimus. Abstineamus ergo
a carnalibz desiderijs q̄ militāt ad-
uersus animā tanq̄ aduenas et pegri-
ni. Peregrinus siquidē via regia in-
cedit: nō declinat ad dexteram siue
ad sinistraz: si forte iurgātes viderit
non attēdit: si nubentes aut choros
ducētes aut aliud quolibet faciē.

tes: nichilominus tranfit q̄: pegri-
nus ē: et nō p̄tinet ad eū de talibus.
Ad patriā suspirat: ad patriā ten-
dit: vestitū et victū habens nō vult
alijs onerari. Beatus plane qui suū
sic agnoscit: sic deplorat incolatum
dicēs dño: qm̄ aduena ego sum as-
pud te: et pegrinus sicut omēs pa-
tres mei. Magnū hoc quidem s̄ for-
tasse grabus aliquis altior ē. Nā p-
egrinus et si nō admisceatur ciuibz:
aliqui tamē delectatur videre q̄ suū
aut audiri ab alijs aut ipse narrare
q̄ viderit: et his et huius et si p̄mis-
sū nō retinet detinetur tñz retardat:
dū minus memor patrie: minor acce-
lerat desiderio. Nam et tātotpe po-
test in his delectari: ut iā non solū
remoretur: minus cito veniat: sed
et remanēs ex toto nec tāte quibē
pueniat. Quis igitur ē magis alie-
nus ab actibus seculi q̄ pegrinus?
Profecto quibz dicit apostolus: mor-
tui enī estis: et vitā v̄ra abscōditā
cū xp̄o in deo. Peregrinus nimirū
p̄t facile occasione viatici plus q̄ o-
porteat et detineri q̄rento et p̄gra-
uari portādo. Mortuus si desit etiā
ip̄a sepultura nō sētis. Sic vitupan-
tes ut laudātes: sic adulātes audit
ut detrahentes: imo vero nec audit
q̄ mortuus est. Om̄ino felix mors:
q̄ sic immaculatū fuit imo p̄mitus
alienum facit ab hoc seculo. Sed ne-
cesse ē ut q̄ nō viuit in se: viuat xp̄s
in illo. Hoc ē enī q̄ dicit apls. Viuo
aut iā nō ego: viuit vero in me xp̄s.
Ac si diceret. Ad alia quidē om̄ia
mortuus sū: nō sētio. nō attendo. nō
curo: si qua vero sūt xp̄i: hoc viuum
inueniūt et paratū. Nā si aliud p̄-
sū saltē sētio: placet qd̄ ad eius ho-
norē fieri video: displicet q̄ aliter fi-
ūt. Magnus om̄ino grabus ē iste.

At fortasse poterit aliquis adhuc
 superius inueniri. **I**n q̄ ḡ q̄remus?
In q̄ putas nisi in eo de q̄ nūc loq̄-
 bam̄. q̄ raptus est vsq̄ ad terciū ce-
 lū. Quis enī phibet terciū celū di-
 cē: si quē gradū supra istos poteris
 inuenire? **A**udi igiſ ipsū de hac tan-
 ta altitudine nō in se gloriante. sed
 dicente. **M**ibi absit glari mihi in cru-
 ce dñi nři iſeſu xpī: p̄ quē mihi mū-
 dus crucifixus est et ego mūdo. **N**ō
 solū in q̄t mortuus mūdo. s̄ et crucifi-
 xus. q̄d est ignominiosū gen⁹ mor-
 tis. **E**go illi. parit̄ et ipse mihi. **O**mnia
 q̄ mūdos amat crux mihi fuit: deles-
 ctatio carnis. honores. diuitie. vane
 hoim laudes. **N**ue vero mundus re-
 putat crucē. illis affixus fū: illis ad-
 hereo: illa toto amplector affectu
An nō maior iste est secūdo et p̄mo
 gradus? Peregrinus si prudens est
 et nō obliuiscit̄ sue pegrinatōis li-
 cet cū labore trāsit: et nō magnope
 secularibz implicat̄. **M**ortu⁹ eque
 blanda huius seculi sic aspera spera-
 nit. **Q**ui vero raptus est vsq̄ ad ter-
 ciū celū: crux illi est om̄e cui mūdos
 inheret: et hīs adheret que mūdo
 crux esse vident̄. **Q**uāuis in hīs ver-
 bis apl̄ illud q̄ nō incōgrue posset
 intelligi. crucifixū ei mūdū reputa-
 tōe: ipsū vero mūdo crucifixū opassi-
 one. **C**rucifixū enī mūdū videbat ob-
 ligatōibz vicioz: et ipse crucifige-
 bat ei p̄ opassionis affectū. **P**ense-
 mus singuli in q̄ gradu q̄sq̄ sit po-
 situs: et studeamus p̄ficere de die in
 diē: qm̄ de virtute in virtutē videbit̄
 deus deoz in syon. **M**axime vero is
 sancto tpe in om̄i obsecro puritate
 ouersari studeamus. vbi et certus et
 brevis dierū numer⁹ positus est: ne
 desperet hūana fragilitas. **N**ā si di-
 cit̄ nobis i oī tpe solliciti estote oī

no ab custodiēdā puritatē v̄re cō-
 uersatōis q̄s nō desperet. **N**ūc autē
 monemur breui diez numero. oēs
 alioz tēporū negligēcias em̄dare:
 vt vel sic gustemus dulcedinē p̄fē
 puritatis: et oī deinceps tpe in ouer-
 satōe n̄ra sancte hui⁹ q̄dragelime
 vestigia clara respiciant. **C**onem̄
 ergo fr̄es sanctū is tpus tota deuo-
 tōe suscipere: et nūc magis arma spi-
 ritualia reparare. **N**ūc enī genera-
 li q̄dā totius orbis exercitū. cōtra
 dyabolū saluator: cōgrebit̄. beati q̄
 sub tali duce strenue militarūt. **T**o-
 to siq̄tem anno domestica regis fa-
 milia militat et assidua est in belloz
 p̄cinctu: semel autē et certo tpe vni-
 uersū imperiū generali cōgregatur
 exercitū. **F**elices vos qui domestici
 meruistis esse. q̄bz dicit apl̄s. **I**ā nō
 estis hospites et aduene: sed estis ci-
 ues sanctoz et domestici dei. **Q**uid
 igiſ facturi sūt q̄ toto āno pugna-
 re susceperūt: qm̄ et ipsi rudes et vacā-
 tes prius spūalia arma arripiunt?
Vtiq̄ solito amplius solite op⁹ est
 insistē pugne: vt magna q̄dā victo-
 ria regi nostro ad glām: nobis p̄-
 ueniat ad salutē.

De sancto benedicto abbate.

Celebramus hodie magistri
 nři glorioſi. benedicti nata-
 lē: p̄ eo vobis et de eo solēnis ex mo-
 re p̄mo debet̄. **C**uius dulcissimū no-
 mē. cū om̄i vobis iocūditate ample-
 ctendū est et honorandū: qm̄ ipse dux
 vester. ipse magister et legifer v̄r ē.
Delector q̄tem et ego in ipsius me-
 moria: licet nō meo fine rubore bea-
 ti huius p̄ris nomē audiam memoras-
 ri. **E**st enī mihi de ipsius imitacōne
 vobiscū seculi abrenunciatō et mo-